

ÁLLATVÉDELEM

Az Országos Állatvédő Egyesület tagjai és a Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetségébe tartozó egyesületek tagjai külön előfizetés nélkül, tagdíjuk fejében kapják!

AZ „ORSZÁGOS ÁLLATVÉDŐ EGYESÜLET“ ÉS A „MAGYARORSZÁGI
≡ ÁLLATVÉDŐ EGYESÜLETEK SZÖVETSÉGÉ“-NEK KÖZLÖNYE ≡
BUDAPEST IX., ERNŐ-UTCA 11-13. Telefon: József 6-70

Ezen lap közleményeinek utánnyomását nemcsak szívesen megengedjük, hanem tisztelettel kérjük is
Megjelenik egyszer havonként
Előfizetési ára 1 évre 2 korona

A budapesti m. kir. államrendőrség főkapitányának rendelete az O. Á. V. E. megbízottai ügyében.

25761. sz.

RENDELET.

Az Országos Állatvédő Egyesület az állatkínzások hathatósabb megakadályozása céljából 88 megbízottja részére igazolványt adott ki, melyeket aláírással láttam el.

Az igazolvány szövege sárga kartonlapon a következő:

.....sz.
Igazolvány
..... úr állása (lakik:)
az Országos Állatvédő Egyesület megbízottja részére.
Érvényes az 19..... évre.

Budapest, 191.....
titkár PH. elnök.

Utasítom a rendőrközegeket, hogy ezen igazolvány felmutatójának felhívására az állatkínzás megakadályozása végett a fennálló törvények és szabályok értelmében szabályszerűen és megfelelő előzékenységgel járjanak el.

Budapest, 191.....
PH. Főkapitány.

Ennek közlése mellett felhívom a ker. kapitányságokat és a rendőrpáncsnokságot, utasítsák közegeiket arra, hogy az ily igazolvánnyal bíró megbízottakat működésükben hathatósan támogassák és az eljárásuk közben felmerülő nehézségeket a lehetőség szerint elhárítani törekedjenek.

Budapest, 1913. évi augusztus hó 31-én.

Krecsányi Kálmán s. k.
főkapitányhelyettes.

Irodalmi pályázat a madarak és fák napja tárgyában.

1964/1913.

Az 1906. évben az Országos Állatvédő Egyesület kötelezettséget vállalt aziránt, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter úr által a népiskolákban rendszerített madarak és fák napjának mielőbbi meghonosítása érdekében a néptanítók megfelelő útmutatásokkal és mintaelőadásokkal fogja ellátni.

Az O. Á. V. E. ebből folyólag ezúttal új pályázatot hirdet oly munkák irására, melyek a madarak és fák napjának miként való ünneplésére nézve a néptanítóknak mintaelőadásokban útmutatást nyújtani alkalmasak.

A madarak és fák napjáról szóló rendelet értelmében egy külön nap lenne szentelve annak, hogy a tanító a madarak természetével, jelentőségével, védelmüknek szükséges voltával az ifjúságot megismertesse, ezzel kapcsolatban a fák és cserjék jelentőségét megmagyarázza.

A pályázóktól oly a gyermekek felfogásához mért előadás kidolgozását várjuk, mely a napnak jelentőségét minden vonatkozásában kifejtse, az egész természet védelmének hirdetésével a lelkek szelidítésére irányuljon és a napnak úgyszólván ünnepi előadása legyen.

A pályaművek terjedelme egy fél nyomtatott ívről nagyobb ne legyen.

Minden pályázó a jelével ellátott pályamunkát a szerző nevét és lakcímét rejtő és kívül hasonló jelével ellátott zárt boríték kíséretében az Országos Állatvédő Egyesülethez (Budapest, IX., Ernő-u. 11-13.) legkésőbb november 30-áig küldje be.

A beérkező dolgozatokat külön e végre alakított bizottság fogja elbírálni.

A megfelelőeknek talált pályaművek legjobbjának szerzője 200 koronával, az ezután következő munka szerzője 150 koronával fog díjaztatni.

Az ezekkel a díjakkal kitüntetett pályaművek az Országos Állatvédő Egyesület tulajdonát képezik és a madarak és fák napjáról szóló 1913-diki iskolai jelentések évkönyvében fognak közzétetni úgy, hogy azok mindama tanítók kezébe jussanak, akik a nap ünneplésében közreműködtek.

A kitűzött határidőig beérkezett pályaművek, valamint annak idején a jutalmazottak jegyzéke az Állatvédelem c. folyóiratban és a Néptanítók Lapjában fog közzétetni.

Budapest, 1913 szeptember 11.

Az Országos Állatvédő Egyesület nevében:

Fodor Árpád
áll. főgimn. tanár, főtktár.

Máday Izidor
ny. min. tanácsos, elnök.

Kóbor ebek tárgyában előterjesztés a székesfőváros tanácsához.

Tekintetes Tanács!

2142/1913.

A napilapok hírei szerint szeptember 24-én késő este egy veszettségben gyanús, kóbor eb garázdálkodott a székesfőváros belsejében, több egyént megmart és csak hosszas üldözés után volt ártalmatlanná tehető.

A tudomásunkra jutott adatok nyomán ez a kutya a legnagyobb valószínűség szerint a közel vidékről került a fővárosba.

Már több ízben egyfelől a tekintetes Tanácshoz, másfelől a földmivelésügyi miniszter úrhoz intézett jelentéseinkben (1002/1911. sz. a. 1911. évi június 28-án és 1773/1911. sz. a. 1912. január 24-én) bátrak voltunk utalni arra, hogy a székesfőváros területén oly gyakran felmerülő veszettségi eseteknek oka kizárólag abban a körülményben keresendő, hogy a székesfővárost környező községekben a földmivelési miniszter által elrendelt ebtartási szabályok végrehajtása szerfelett lanyha módon történik, ami részben abban leli magyarázatát, hogy a nép a hatósági rendszabályokat nem respektálja kellőleg és, hogy a végrehajtás céljából rendelkezésre álló rendőri közegek száma távolról sem elegendő. Ebből a szempontból előbb idézett jelentésünkben kértük a székesfőváros igen tisztelt Tanácsát, hogy Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye hatóságával egyetértőleg rendezze a tarthatatlan viszonyokat.

Úgy képzeljük a dolgot, hogy az igen tisztelt Tanács megkeresné a vármegye hatóságát, hogy mielőbb közös értekezletet tartsanak és megállapodásaik nyomán minél szigorúbb és sikert ígérő intézkedéseket tervezzenek, melyekhez a földmivelésügyi miniszter hozzájárulása lenne kikérendő. Nem lehet feladatunk az, hogy a teendőkre nézve javaslatokat tegyünk.

Annyit azonban legyen szabad említeni, hogy a bajok orvoslását abban véljük feltalálhatni, hogy az ebtartási szabályok ellen vétők büntetésénél nem alkalmazzák a kellő szigorot, továbbá abban, hogy a végrehajtással megbízott hatósági közegek ellenőrzése lanyha, továbbá, hogy a kutyák túlságos elszaporodása és ebből folyólag azoknak fogyatékos gondozása előmozdítatik azáltal, hogy az ebeknek egy része különféle címek alatt adómentes. Habár mindaz, amit itt elmondottunk a veszettségi esetek lehető korlátozására irányul és így sajátképen emberegészségügyi érdeket szolgálna, mely kérdésben illetékesek nem vagyunk, mégis kötelességünknek tartottuk, hogy e kérdéshez hozzászóljunk, mert eltekintve attól, hogy a veszettségi eseteknek háziállatok is igen számban esnek áldozatul, azok elszaporodása folyton növekedő averziót kelt a kutyák ellen és méltatlanul sújtja a kutya tulajdonosokat és kedvelőket. — Kitünő tisztelettel maradunk,

Budapest, 1913 szeptember 25.

Országos Állatvédő Egyesület pecsétje:

Fodor Árpád, *marosi Mátyás Izidor*
áll. főgimn. tanár, főtitkár. *nv. min. tanácsos, elnök.*

Ezen előterjesztést az egyesület a földmivelésügyi miniszteriumnak is bejelentette.

A galamblovészét kérdése Svájcban.

Ez a kérdés utóbbi időben rendkívül érdekes körülmények folytán került felszínre. Kivéve Svájc olasz részét, hol kivált Luganoban divatosak a galamblovészétek, Svájc többi részében határozottan elítélik ezt a barbár időtöltést és rossz szemmel nézik a luganoi passziókat. Svájcban postagalambok bevitele tiltva van, aki ellene vét, azt pénzbírsággal sújtják, a galambokat pedig elkobozzák és a legközelebbi katonai postagalambállomás galambjai közé sorozzák.

A múlt évben Luganoban galamblovészétet hirdettek egy népnépvétel keretében. A rendezők címére Anversből egy galambszállítmány érkezett, melyet a bázeli vámhivatal lefoglalt azon a címen, hogy postagalambok. A luganoi rendezők hiába feleltek az ügyet (a galambok a katonai állomáson maradtak), mire a luganoiak 1500 frank kártérítést követeltek, melynek kérdése bíróságilag még nincs eldöntve.

Az idén egy luganoi magánfél ugyancsak Anversből (Antwerpen) 500 galambot rendelt. A bázeli vámhivatal szakértői ezeket is postagalamboknak jelentették ki. A megrendelő felebbezése folytán a svájci szövetség államügyésze és a megrendelő egy-egy szakértőt neveztek meg a kérdés eldöntésére. Ezek a galambszállítmányt csekély kivétellel selejtes postagalamboknak deklarálták, bár egyes darabok igen értékes példányok voltak. E szakvélemény alapján a galambok a katonai postagalambállomáson visszatartattak, a megrendelő pedig 40 frank pénzbírságban és a szakértői szemle jelentékeny költségeiben marasztaltatott el.

A Neue Züricher Zeitung az itt csak kivonatban közölte a következő igen érdekes megjegyzést füzi: „Ezeket az eseményeket az olasz Svájcban kedvelt galamblovészetre való kihatásuk miatt nagy elégtétellel üdvözlik az egész többi Svájcban, ahol a galamblovészét mint gonosz állatkínzást elítélik. Ezek az események ugyanabból a szempontból nagy érdeket kölcsönöznek annak a felebbezésnek, mely most a Societá Tiro a Volo (galamblovőtársulat) részéről a svájci törvényhozás elé terjesztett a tanács ama határozata ellen, melynek értelmében az egyesületnek a törvényesen elismert testületek sorába való beiktatását megtagadta azzal az indokolással, hogy a társulat célja erkölcsstelen“.

A szabad Svájc ezen eseményei felette érdekesek, bár tanulságát méltatnák nálunk is!

A német császár állatbarát.

Erről szép tanuságot tesznek a következő esetek, melyeket a Deutscher Tierschutz-Zeitung „Ibis“ közöl.

A német császár nemrégiben a berlini Tiergartenen átlövagolt és az egyik út felől egy nagy bernáthegegyi kutyát pillantott meg, mely lihegve és kimerülve egy őcskavassal és hasonlókkal túlságosan megterhelt kocsit vontatott. A kocsizárda nemhogy segített volna a kutya túlnagy terhén, de káromkodás közben folyton ültelgette. A császár gyorsan odalövagolt és szónéklül

elállotta a fogat útját és haragos szemmel méregette a fogat gazdáját. Azonnal ott termett egy rendőr, a császár ezt az ember feljelentésével megbízáván, eltávozott. Másnap a császár küldötte 250 márkáért megvásárolta a kutyát, mely ár némi vigasztalás volt az állatkinzásért szenvedett büntetés mellett. A másik eset a következő. A császár a helgolandi vizekben járt Hohenzollern nevű hajóján és erős vihar közben óvatosan ment a hajó a kikötőbe. A császár észrevette, hogy a hajójával egyirányban járó halászbárkák egyikéről egy erős hullám lesöpört egy kutyát a tengerbe. A császári hajót követő kísérő hajóról egy matróz a vízbe ugrott és a küzködő kutyát kimentette. A császár, aki az egész jelenetet figyelemmel kísérte, a matrózt a Hohenzollern hajóra maga elé parancsolta és megkérdezte, nem volt-e kissé meggondolatlan, hogy életét a veszedelmes hullámokban kockáztatta. A matróz azt válaszolta, hogy igen jó és kitartó úszó és hogy már más izben is mentett ki állatot a hullámok közül. „Akkor fiam” — mondta a császár — „nagy állatbarát vagy.” „Igenis felség” — válaszolt a matróz. „Ha így van a dolog, akkor emlékül megtarthatod a kutyát, melyet gazdájától meg fogok vásárolni”, hangzott a császár határozata. Így is történt. A császárnak tetszett a matróz bátorsága és nyíltsága, a Hohenzollern legénységébe sorozta és csakhamar főmatrózává léptette elő.

Egyesületi és szövetségi hírek.

Az Országos Állatvédő Egyesület választmányának és a Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetsége végrehajtó bizottságának 1913. szeptember 27-én tartott együttes gyűlése.

Jelen vannak marosi Máday Izidor ny. min. tanácsos elnöke alatt Grimm Gusztávné, Grimm Gusztáv, Monostori Károly, K. Nagy Sándor, dr. Stern Adolf alelnökök, Fodor Árpád főtitkár, Hänslér Károly titkár, Márk Dezső állatorvos, özv. Kolosváry Károlyné, Krizbay Mária, özv. Löw Károlyné, dr. Simay Aladárné, Streiling Ilona, özv. Treszler Károlyné, Fein Dávid, dr. Rajic Dusán, Reiff Ágoston, Selymessy Ferenc, Szeőke Béla vál. tagok, Farkas Géza, Pálosi Ervin mint vendégek. Kimentette magát: Benkes Ferencné, özv. Schmid Miklósné, Stettner Dezsőné, Kakass Kálmán, Rosenberger Mór, dr. Fülei Sz. Endre, Marosi Arnold Székesfehérvárról és Marosi József Esztergomból.

1. Elnök megnyitja az ülést és a jegyzőkönyv hitelesítésére felkéri dr. Rajic Dusán és Selymessy Ferenc urat.

2. Két megelőző ülés jegyzőkönyveit mutatja be titkár, melyek tudomásul vétetnek.

Ruzitska Ágoston az O. Á. V. E. tagja megbízottan jelentkező, a választmány elrendeli, hogy a megbízottak jegyzékébe iktattassék.

3. A főtitkár jelentéseiből közöljük a következőket:

A május 25-én tartott közgyűlés óta volt két választmányi ülés, és pedig június 24-én és július

4-én s ezeken kívül volt egy szakértekezlet a macskaadó ügyében, de ezen üléseken nem volt főtitkári jelentés. Mostani jelentésem tehát a közgyűlés óta lefolyt főbb eseményeket foglalja össze.

Báró Ghillány Imre új földmívelésügyi miniszter és báró Harkányi János új kereskedelmi miniszter megköszönte üdvözlésünket. A kereskedelmi miniszter ur biztosítja egyesületünket, hogy az üdvözlőiratunkban említett ügyeket a legmelegebben óhajtja felkarolni. Benedek Sándor vallás- és közoktatásügyi új államtitkár úr is viszonzta üdvözlésünket. — Russel Sage asszony, aki egy nagy területet ajándékozott Amerikában madárvédelmi célra, szinte megköszönte üdvözlésünket.

Fülei Szántó Lajos író az O. Á. V. E. volt buzgó vál. tagja siremlékének leleplezésénél június 1-én egyesületünket a főtitkár és titkár képviselte.

Stettner Dezsőné vál. tagunk ismét 100 koronát ajándékozott az egyesületnek, miért meleg köszönetet mondtunk.

A június 28-án tartott szakértekezlet egyelőre nem mondott véleményt a macskaadó behozatala ügyében, mert még adatokat kellett beszerezni e tárgyhoz. Ezek már beérkeztek és az értekezlet befejezhető lesz.

Az iskolák jegyzéke és a madarak és fák napjáról szóló iskolai jelentések már valamennyi tanfelügyelőtől beérkeztek. Az iskolai jelentések feldolgozása már megindult, a jelentések száma hozzávetőlegesen itélve, valamivel több, mint tavaly volt: hetedfélezer. A sáros-megyei tanfelügyelő, Szabó Elemér, igen szép állatvédelmi rendeletet adott ki.

A 12 tanker. kir. főgazgató közül 7 adott ki rendeletet a természetvédelem érdekében.

1914. évi Gyermeknapunk 200 ezer példányban megjelent és már eddig is több elismerésben részesült, Különösen Gyurácz Ferenc dunántúli ág. h. ev. püspök úr tüntette ki kiadványunkat rendkívül meglehetősen dicsérettel.

Új évkönyvünk is megjelent és ennek nyomán több lap elismerőleg ismertette egyesületünk működését. Évkönyvünk kibocsátása alkalmával felhívást közöltünk lapunkban taggyűjtés érdekében.

A megbízottak ügyében rendeletet adott ki a budapesti állami rendőrség főkapitánya, melyben a megbízottak támogatására a rendőrközegeket felhívja.

A helyi madárvédelem érdekében kérelmünkre a M. Kir. Ornith. Központ Csörgéy Titusz titkár küldte ki, hogy Guckler Károly székesfehérvárosi erdőmesterrel együttesen járjon el.

A községi közigazgatási tanfolyamon az állatvédelmi vonatkozások előadása érdekében kérelmet intéztünk a belügyminiszterhez.

Az állatok kivégzésének módjaira nézve nyolc külföldi egyesülettől kértünk és kaptunk is adatokat. Egy disznóölő csapdáról is kértünk és kaptunk véleményt.

A kocsisiskoláról is kértünk és kaptunk adatokat Cölnből.

Az állatkínzások és madárpusztítások ellen következetesen folytattuk a földmívelésügyi miniszterium

jóváhagyásával megindított akciónkat. Körlevelet küldtünk az összes vidéki hirlapoknak és szövetségi egyesületeknek, hogy adjanak hírt minden esetről és küldjék be hozzánk a lapokat.

Lapunkban 43 ilyen eljárásról adtunk hírt.

A szövetség elnöksége körlevelet intézett a megbízottak ügyében az állatkínzások és madárüldözések tárgyában, taggyűjtés és egyesületek alakítása érdekében a szövetséges egyesületekhez.

Az elnökség több ízben közbenjárt a minisztériumokban az egyesületek ügyeiben.

A megbízottak intézményét Esztergomban, Miskolcon, Szombathelyen és Kassán honosítják meg.

Értesítéseket közöltünk az egyesületek működéséről az Évkönyvben, szövetségi lapunkban. Az évkönyv számára négy egyesület kivételével mindegyik küldött jelentést. A lapban a miskolci, sárosmegyei, pápai, kassai, szentgotthárdi, rescabányai, nyíregyházi, hontmegyei, kőszegi, celldömölki, trencsényi, esztergomi, szegedi, pozsonyi állat- és madárvédő egyesületektől és a pécsi Mecsek-egyesület madárvédő osztályától jelent meg tudósítás.

Új egyesület a nagygyűlés óta csak egy alakult és pedig Komáromban június 14-én 150 taggal. Jelen volt előadást tartani a főtitkár.

Ugyancsak ő tartott előadást egyesületalakítás érdekében Léván és Csurgón. A következő helyeken pedig az egyesületeknél érdeklődött látogatásával a főtitkár: Győrben, Szombathelyen, Szentgotthárdon, Körmenten. Egyesületalakítás vagy újra alakítás ügyében járt még a főtitkár Komáromban június 14-én, a titkár Szabadkán, Fülel Szántó Endre dr. Gödöllőn és Fiumében, Pálosi Ervin Szentendrén, Monoron és Vácon, özv. Schmidt Miklósné vál. tagunk Ujpesten és Kispesztén.

Írásbelileg negyven várossal érintkeztünk egyesületalakítás ügyében.

A választmány a főtitkári jelentéseket helyeslőleg tudomásul vette.

4. Titkár előadja a pénztári jelentéseket, mely szerint a vagyon 100.496 kor. 26 fill. és a 15781 kor. 02 fill. forgalom mellett 1315 kor. 11 f. egyenleg.

A választmány a pénztári jelentéseket tudomásul veszi.

Titkár jelentést tesz 60 felügyelői és 1180 felügyelői eljárásról.

Tudomásul szolgál.

A tagok létszáma 190 alapító és 1177 rendes tag.

5. Az állatmenedékház ügyében a választmány július 4-én az ismert közigazgatási bizottsági végzésből kifolyólag kényszerűségből azt határozta, hogy a menedékházban levő ebeket teljes zár alatt tartja, levegőre ki nem bocsátja, élelmezésre kutyákat be nem fogad és a beszolgáltatott kóbor ebeket legfeljebb 1—2 napig tartja.

Ennek a határozatnak érvénye szeptember 30-ig mondatott ki.

Időközben az O. Á. V. E. új előterjesztéssel fordult a IX. ker. eljárársághoz, melyben kérte, hogy az ügy új tárgyalás alá vételessék, azon az alapon, hogy

az ebek legalább egyszer naponként levegőre bocsátassanak.

Mivel ennek a beadványnak sorsa még el nem dőlt, a választmány a július 4-i határozat érvényét további intézkedésig meghosszabbította azzal a módosítással, hogy az elnökségnek felhatalmazást adott arra nézve, hogy kivételesen indokolt esetekben élelmezésre is fogadasson be kutyákat.

Márk Dezső állatorvos tüzetes és kimerítő jelentésben adta elő mindazokat a helyszíni szemléket, számításokat és kombinációkat, melyeket Grimm alelnök, Häsler titkár és ő a menedékház kitelepítése érdekében végeztek.

A választmány az érdekes munkálatért, mely a kitelepítés ügyének előkészítésébe vág, előadónak meleg köszönetet szavazott.

6. Az Eötvös-alappal való összeköttetés tárgyában felolvastatik az Eötvös-alap vezetőségének átirata, melyben az a kívánság foglaltatik, hogy az 1913. évi Gyermek-naptár után történt elszámolásból eredő 2116 K fentartás nélkül engedessék át, mivel az 1913. évi fillérek felajánlásakor kikötés nem történt.

K. Nagy Sándor és Monostori Károly felszólalása és az elnök felvilágosító szavai után a választmány az Eötvös-alap kívánsága értelmében határoz, azzal a hozzáadással, hogy adjunk kifejezést amaz óhajunknak, hogy a most minden kikötés nélkül átengedett jelentékeny összeg egy részét az Eötvös-alap a leányintézet céljára Péterfy nevére megindítandó gyűjtés javára mint az O. Á. V. E. adományát fordítsa.

Jövőre nézve a választmány kimondja, hogyha a Gyermek-naptár eladásából az Eötvös-alapnak jutalékot ajánlana fel az egyesület, az mindig az egyesület nevét viselő alap képzésére fordítottassék és a kamatok is az egyesület nevében adassanak ki.

Ez a határozat természetesen érvényes az 1914. évi Gyermek-naptár filléreire nézve is, melyek felajánlásakor az O. Á. V. E. már feltételül tűzte ki az alap képzését.

7. A madarak és fák napjának ünneplését megkönnyítendő az O. Á. V. E. eddig külön pályaműveket szerzett és ezen cím alatt „Miként ünnepeljük a madarak és fák napját“ két sorozatban adott ki.

Az elnökség most azt a tervet terjesztette az ülés elé, hogy évenként egy vagy két előadásra hirdettessék pályázat és a pályanyertes munkák a madarak és fák napjáról szóló iskolai jelentések évkönyveinek kiegészítéseképpen adassanak ki egyéb anyaggal együtt.

A választmány ezt a javaslatot elfogadta és a bemutatott pályázati hirdetés szövegét K. Nagy Sándor, Monostori Károly és Selymessy Ferenc hozzájárulása után azzal a módosítással hagyta helyben, hogy a pályamunkák terjedelme legfeljebb egy fél nyomtatott ívre korlátoztassék.

8. Az előző pontban említett pályázatra beérkező munkák elbírálása végett külön bizottság alakított, mely áll K. Nagy Sándor elnöke alatt, a M. kir. Ornithologiai Központ küldöttéből, Chernel István és Monostori Károly alelnökökből, Fodor Árpád főtitkárból, Selymessy Ferenc vál. tagból.

9. Az elnökség javasolja, hogy az O. Á. V. E. és M. Á. V. E. Sz. felterjesztéssel forduljon a földművelésügyi miniszteriumhoz és kérje, hogy a természetvédelem és természetvédő területek kijelölése érdekében országos értekezlet tartassék és állandó bizottság alakíttassék.

Elnök felkérésére Selymessy Ferenc erdőfőmérnök ismerteti a földművelésügyi miniszterium által a természeti emlékek megóvása tárgyában már 1909-ben tett intézkedéseket, melyek köszönettel elismert előadása után a választmány az elnökség javaslatát elfogadja.

Az elnökség javasolja, hogy azok az urak, akik oly önzetlenek és szívesek, hogy az O. Á. V. E. érdekében akár a székesfővárosban, akár a vidéken eljárnak, bizonyos címmel láttassanak el, mely őket mint az egyesület szerveit minősíti.

K. Nagy Sándor, Monostori Károly és az elnök hozzászólása után a választmány elhatározza, hogy a közgyűlés jóváhagyásának, illetőleg az alapszabályok megfelelő módosításának fentartásával az említett önként vállalkozó urak ideiglenesen mint *fizetéstelen segédtitkárok* választassanak meg.

Az elnökség javaslatára ezután megválasztatnak fizetéstelen segédtitkárokká dr. *Fülel Szántó* Endre és *Pálosi Ervin* urak, akik az egyesület érdekében már eddig is elismerésreméltó tevékenységet fejtettek ki.

10. *Indítványok.* A fővárosi tőzsdékben tréfásnak nevezett otromba levelezőlapokat árulnak, melyek az O. Á. V. E. nevében szólnak és melyeken egy árnevű cég szerepel mint nyomda és kiadó. K. Nagy Sándor alelnök indítványára *Grimm* Gusztáv alelnök, Selymessy Ferenc és az elnök hozzászólása után a választmány elhatározza, hogy az egyesület nevével való visszaélés megtorlására az egyesületi ügyészt hívja fel.

Hauszmann Alajosné alelnök írásbeli indítványára a választmány kimondja, hogy a túlterhelések megakadályozása és az igás állatok kimélése érdekében a választmány, úgy mint az előző években, megkeresést intéz a főkapitánysághoz.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

Az Országos Állatvédő Egyesület köréből.

Gyermeknaptárunk dícsérete. Gyurácz Ferenc, a dunántúli ág. h. ev. püspöke, következő elismerő levelet intézte az Országos Állatvédő Egyesület elnökségéhez:

Méltóságos nyug. min. tanácsos Elnök úr!

Vonatkozással 1897/913. sz. nagybecsű átiratára, tisztelettel szíves tudomására hozom Méltóságodnak, hogy az 1914. évre szóló Gyermeknaptárt ez évben is körlevélben ajánlottam a gyülekezeteknek s az iskolavezetőknek figyelmébe, a gyermekek között terjesztés végett.

A naptárt átnéztem, céljának megfelel, érdekes, vonzó előadásaival igen alkalmas arra, hogy a gyermekek keblében a hasznos állatok iránt a kímélet

érmét fejlessze s őket az állatvédelem iránt fogékonyabbakká tegye.

Kiváló tiszteletem kifejezésével

Méltóságos nyug. min. tanácsos Elnök úrnak

Pápa, 1913 szept. 20-án.

Gyurácz Ferenc
püspök.

Évkönyvünk ismertetése. A P. H. aug. 30-iki száma következő napihirben ismerteti új évkönyvünket: Az országos állatvédő egyesület most adta közre az 1912. évre vonatkozó évkönyvét, amely hű képét nyújtja derék és kitartó munkálkodásának. Ez a minden nagyobb reklám nélkül dolgozó humánus egyesület az állatvédelem terén igen hasznos dolgokat produkált és majdnem kizárólag neki köszönhető, hogy az a durva állatkínzás, amely a fővárosban még nem is régen szokásban volt, jórésztben megszűnt. Vele kapcsolatosan működik a magyarországi állatvédő egyesületek szövetsége is, szintén kiváló eredményeket biztosítva az állatvédelem terén. A szövetséghez tartozó egyletek Kassán, Temesváron, Kolozsváron, Sopronban, Kőszegen, Szentgotthárdon, Szegeden, Baján, Petrosényban, Kecskeméten, Nyiregyházán, Pozsonyban, Vasváron, Celldömölkön, Körmenten, Aradon, Nagyváradon, Nagybányán, Pápán, Resicabányán, Békéscsabán, Nagyszebenben, Szombathelyen, Miskolcon, Székesfehérváron, Keveváran, Győrben, Debrecenben, Trencsénben, Tamásin, Komáromban és néhány megyei székhelyen dolgoznak megfelelő ügybuzgalommal, mindenhol enyhíteni igyekezve az emberek durvaságán, amit az állatokkal szemben szoktak éreztetni. Az egyesület havi folyóiratot ad ki, a fővárosban állatmenedékházat tart fenn és mentőkocsival rendelkezik. Azonkívül pénzbeli jutalmat ad az állatvédelem körül érdemeket szerző rendőröknek, mező- és erdőőröknek, fuvarosoknak és kocsisoknak. Az iskolákban állat- és madárvédő könyveket, röpiratokat és falitáblákat oszt ki, erkölcsnemesítő olvasmányokkal együtt. Amint az Évkönyvből kiténik, az elmúlt évben is különféle felterjesztéseket intézett a miniszteriumokhoz és a főkapitánysághoz. Ilyen felterjesztést tett a lovak farkconkítása ellen, a lóhús tárgyában, az állatkínzások miatt, a madárvédelem ügyében, különösen pedig atekintetben, hogy a budapesti piacra kerülő fenyvesmadarak pusztítását megakadályozza. Felemelte szavát a gyermekek kezébe adott flóbertfegyverek ellen, amelyekkel sok hasznos madarat lövöldöznek össze és sok más egyéb dolog miatt. Igen érdekesen mutat rá arra, hogy amíg mi ugyancsak megrójuk az olaszokat azért, hogy az arra felé vonuló énekesmadarakat összefogdossák és a piacokon élmeszerűl árulják, addig magunk is nagyban fogjuk a fenyőrigókat, amelyek azután uraságok asztalain pecsenyélül szolgálnak, hogy barbárságukról tegyenek bizonyosságot. Megtudjuk az Évkönyvből, hogy az országos állatvédő egyesületnek évi bevétele több mint ötven ezer koronát tesz ki és hogy ez összegből az állatvédelmet szolgáló különféle munkák kiadására 34 ezer koronát költ. A múlt évben jutalomdíjakra 2100 koronát fordított s ez az összeg azoknak jutott, akik az állatok

védelve körül érdemeket szereztek. Az egyesületet a jószívű emberek nemcsak tagsági díjakkal, de alapítványokkal és hagyományokkal is támogatják.

Sertések emberséges ölése. Az O. Á. V. E. elnöke német folyóiratokból tudomást nyert arról, hogy O. & H. Wickel Bielefeld egy ugynevezett sertés-csapdát szerkesztett, mely több németországi sertésvágóhídon alkalmazásban van és lehetővé teszi, hogy a levágandó sertéseknek kampókkal, vagy egyéb eszközökkel való összefogdosása és sertésfalkában ezáltal okozott kavargás mellőztessék. A készülékhez egy folyosó forma kettős korlát vezet, mely közé a sertések egyenként kibocsátatnak. A készülék az odajutott sertést rögzíti és annak a bódító ütés után való gyors leölését lehetővé teszi. Meghoozattuk a sertéscsapda-készülék leírását és rajzát és azokhoz a városokhoz fordultunk, melyekről tudtuk, hogy a készüléket vágóhidjaikon alkalmazásba vették. Ha az említett városokból érkező információk kedvezők, akkor az O. Á. V. E. a székesfőváros tanácsához megkeresést fog intézni avégre, hogy a készüléket kísérletkép a vágóhídon alkalmazza. (1871/1913.)

Új itatóállomás a fiumei vonalon. A M. Á. V. fiumei vonalán szállított állatoknak a hosszú út közben itatás hiánya miatt való szenvedése tárgyában ismételt panaszok érkezvén az O. Á. V. E.-hez, a M. Á. V. igazgatóságához fordultunk, mely oly előzékeny volt, hogy az említett vonalon egy új itatóállomás felállítását tervbe vette. (2078/1913.)

Állatkínzás és madárüldözés. *Fiuméből* magánlevélben panasz érkezett aziránt, hogy a magyar államvasutak ottani állomásán az állatszállítmányok elkésve rakatnak ki. Mivel konkrét adatok foglaltattak a levélben, az O. Á. V. E. a M. Á. V. igazgatóságához fordult a panasz megvizsgálása érdekében. (1994/1913.)

Budapest. B. P. honvédszázados az O. Á. V. E.-nél panaszt emelt, hogy vasúton érkezve, egyfogatúba ült, melynek lova oly kimerült és lezsarolt volt, hogy a százados kiszállott családjával, a kocsist kifizette azzal a kikötéssel, hogy az agyonhajszolt lóval lépést haza indul. A kocsis azonban a lovat tovább hajszolta és ütlegelte. Az O. Á. V. E. e panasz nyomán kinyomozta a kocsisnak és gazdájának nevét és feljelentette az esetet a VI. ker. rendőrkapitánynál, felemlítvén azt, hogy az egyesület állatvédő felvigyázója a kérdéses lovat megtekintette és használatra alkalmatlannak találta. Az O. Á. V. E. e lépéséről a földmivelési miniszter úrhoz is jelentést tett. (1936/1913.)

Rikospalota. Magánfeljelentés érkezett az O. Á. V. E.-hez, hogy a B. U. R. vasút egyik kocsijának vezetője a sinek közt levő kutyát szándékosan elgázoltatott és az eseten felháborodott felszólalót szidalmakkal illette. Az O. Á. V. E. a rákospalotai rendőrkapitányhoz az eljárás megindítása végett megkeresést intézett és a B. U. R. vasút igazgatóságát is megkereste, hogy az állítólag gyakrabban előforduló állatkínzásoknak elejét vegye. (1827/1913.)

Szeged. A Szegedi Napló szept. 16-iki számában „Hatósági állatkínzás“ cím alatt közlemény jelent meg,

mely a város hatóságának intézkedéseit támadja és többek között azt panaszolja, hogy a Temesvári-út kikövezetlen volta állatkínzásokat idéz elő. A közlemény nem nyújtván elegendő támpontot a közbelépésre, az O. Á. V. E. a szegedi állatvédő egyesülethez fordult eljárás és tájékozás végett. (2106/1913.)

A tatolcai ebzárlat tárgyában panaszos levél érkezett az O. Á. V. E.-hez, melyben az ebzárlat végrehajtásának módja felett botránkozik meg a levélíró. Az O. Á. V. E. a főszolgabíróhoz fordult a panasz megvizsgálása érdekében. (2069/1913.)

Dunaföldvár. Tolnavármegye és a Közérdek című lap szept. hó 29-iki számában „Repülő ló“ cím alatt közlemény jelent meg, mely Dunaföldváron folyó, közbotrányt okozó állatkínzást panaszol. Az O. Á. V. E.-nek egy ügybarát által e közlemény beküldetvén, a dunaföldvári főszolgabíróhoz megkeresést intézett, hogy a szükséges eljárást indítsa meg. (2163/1913.)

Mindszent (Csongrád vármegye). Dr. Dósa h. főszolgabíró felszólította Mindszent község előljáróságát és az ottani állami elemi iskola igazgatóságát a madarak pusztításának megszüntetése érdekében teendő intézkedésekre és mindkét részről megtörtént az állat- és madárvédelem hirdetése. Erre felkértük a szolgabíróságot állat- és madárvédő egyesület alakítására. (2157.sz.)

Adományok. Stettner Dezsőné alapítványának kiadására 100 K-t adományozott. Báró Bornemisza Lipótné 4 K, névtelen 4 K. Hoffer Róbert 2 K.

Az Országos Állatvédő Egyesület új tagjai. Rendes tagok: Samassa Bercy, dr. Samassa Aurél min. titkár, Samassa Déry Emma, Samassa Adolf min. tanácsos, Nagy Károly (Dudar), özv. Porth Györgyné, Gaál György, özv. Horváth Dénesné, eziedes özvegye, Ruzicska Ágoston, Keleti Adolfné, Prónay Henriette, Pálosy Ervin, özv. Ehmann Alajosné, Közművelődési Egyesület Tápiógyörgyén, Welmer Károlyné, Pongrácz Aladárné, dr. Gójtás Ödön ügyvéd, Feder Ödön fuvarosgazda.

A megbízottak sorába lépett Ruzitska Ágoston.

Az Országos Ifjúsági Madárvédő Ligába belépett f. évi szeptember hóban 160 tanuló.

A szövetséges egyesületek köréből.

A Miskolci Állat- és Madárvédő Egyesület titkárától, Kóncs Sándor tanártól levelet kaptunk, melyből a következőket közöljük: Az új tanév kezdetén mindenképp előtt a Madárvédő Liga tagjait óhajtván szaporítani, azon alázatos kéréssel fordulok Méltóságodhoz, hogy a liga blankettáiból három ezer példányt küldetni kegyeskednék. A naptár mutatópéldányát megkaptam s kérek belőle ezer példányt címre — utólagos elszámolás kötelezettsége mellett — elküldeni. A megbízottak intézményét megpenditettem s rövid idő múlva a szép számmal jelentkező tagok meg is kezdik már működésüket. A közeledő tél beállta előtt fészekoduinkat átvizsgáljuk, rendbehozzuk és legalább 50 újat fogunk kihelyezni, továbbá a meglévő 16 etetőt is megszorítjuk 10 újjal. Felolva-

sásaimat a téli időben folytatni szándékozom és ha már egyesületeket nem tudok alakítani a leküzdhetetlen közöny miatt, legalább állatvédő bizottságokat szerelnék összehozni, mint azt az „Állatvédelem“ utolsó számában ajánlani méltóztatott. Örömmel jelenthetem még, hogy városunk rendőrfőkapitányának intézkedése folytán a rendőrlegénységet Bársony városi állatorvos minden szombaton d. e. 10—11-ig az állategészségügy és az állatvédelem ismereteire oktatja. Valamelyik szombaton magam is tartok majd nekik előadást az állatvédelemről. Végül legyen szabad felemlítenem, hogy a máv. vasutas szövetség miskolci osztálya augusztus 3-án tartott mulatságának tiszta jövedelméből száz koronát juttatott egyesületünknek. E tény Vidats János máv. felügyelő s egyesületünk egyik alelnökének az érdeme.

A Sárosvármegyei Állat- és Madárvédő Egyesület igazgató választmánya szeptember hó 9-én, d. u. 3 órakor Eperjesen, a vármegyei tanácsstermében ülést tartott. Jelen voltak: mérki Piller Kálmán m. kir. udvari tanácsos elnökle alatt Ágoston Károly, Éhlers Hektor alelnökök, dr. Both Tamás ügyész, ifj. Thóbiás Gyula titkár, Csatory János jegyző és Petrásevich Pál egyes. tag. Az elnöki megnyitó után ifj. Thóbiás Gyula felolvasta Ghillány Imre báró földmívelésügyi miniszternek az egyesület üdvözlő táviratára az elnökhöz intézett megleghangu válaszát, azután az egyesület működésének fontosabb mozzanatairól jelentést tett. Elismeréssel méltatja a kir. tanfelügyelőnek az egyesület kérelmére kiadott körrendeletét, amely felhívja a tanítóságot, hogy ragadjon meg minden alkalmat az állatvédelem eszméjének állandó ébrentartására. A vármegye és a három sz. kir. város rendőrségi és mezőéri személyzete részére hirdetett pályázat eredménytelen lévén, jövőben nagyobb nyomatékkal fogja felhívni az egyesület a felettes hatóság figyelmét ez intézményre, kiterjesztve egyúttal a csendőrségre, ezenkívül a kincstári és állami erdőhatóságoknál alkalmazott erdőaltisztekre. A földmívelésügyi miniszteriumtól kért 100 drb fészekodu — a titkár propagációjára — az eperjesi három tanítóképző-intézet tanulmányi gyümölcskertjében fog elhelyeztetni, ahol a növendékeknek a titkár a gyakorlati madárvédelemről rendszeres előadásokat fog tartani. Éhlers Hektor alelnök a kisszebeni rendőrkapitányságnak az állatvédelem érdekeibe ütköző kihágások feljelentésével szemben tanúsított neutrális magatartást tette szóvá. Hosszas tanácskozás után határozatiilag kimondatott, hogy lehetőleg minden járás székhelyén felkérnek ügyvédek, akik, mint az egyesület elnöksége által megbízott tb. ügyészek, hajlandók volnának felmerült esetekben az illetékes közigazgatási hatóságoknál a feljelentést megtenni. A titkár Nemzeti Parkok létesítéséről, természetvédelemről s a vízi madárfauna megmentéséről részletesen kidolgozott memorandumot olvasott fel, melyet a választmány a javaslatától eltérőleg nem a földmívelésügyi miniszteriumhoz, hanem az Orsz. Állatvédő Egyesülethez utalt felterjesztésre. Új tagoknak felvételtek: A Sárosvármegyei Gazdasági Egyesület (alapító tag), Kohányi Stefánia bartosfalvai tanítónő, Bilovszky Ede hertneki, Malinovszky István nagysárosi

tanítók. Több aprólékos indítványtétel után elnök be-rekesztette az ülést.

A Komáromi Állat- és Madárvédő Egyesület a Komáromi Lapokban felhívást tett közzé, melyben arra kéri a közönséget, hogy napraforgó és tökmagot küldjön az egyesület ügyvezető igazgatójához, Bottay Kálmánhoz, a polg. leányiskola szertárába a madarak léti etetése céljára.

Az állatvédelem közgazdasági jelentősége.

E címen a Sárosvármegyei Állat- és Madárvédő Egyesület közgyűlésén titkári székfoglalóul ifj. Thóbiás Gyula felolvasást tartott, melyből néhány részletet közlünk a következőkben.

Dr. Horváth Kornél kiváló szakírónk azt mondja egy helyütt, hogy „az állatvédelemben is vannak mértékletek, kik hasznossági szempontokból hirdetik az állatvédelmet: az emberért, de ezek nem az igazi állatvédők, hanem igenis azok, akik állatvédők magáért az állatért.“ Bár én e téren a legszélsőbb radikális irányzatnak vagyok a híve, mégis azt állítom, hogy az alacsonyabb társadalmi osztálybeliek előtt az állatvédelem propagálásának első lépcsőfokául az utilitarizmust kell tekinteni, innen kell idővel az ethikai és aesthetikai oldalak absztrakt szféráiba fölszárnyalni már, amennyire a hallgatóság műveltsége megengedi.

A legtöbb állatkínzás akkor fordul elő, amidőn a tehervonó állat nem indít. Fájdalom sokan vannak olyan tévhitűek, akik az állatot okolják ezért és néhány-szor végig ostorozzák, a szegény állat pedig hiába kinlódik inaszakadtáig, még sem képes a megrakott szekeret megindítani. Ilyenkor mindig a kocsis a hibás, aki nem látja be, hogy erején felüli munkát nemcsak az ember nem végezhet, de az a halálra gyötört pára sem; ilyen cselekedetért rajta kellene végrehajtani azokat a torturákat, amelyeket a legcsekélyebb ok nélkül az érző lovakon véghezvitt. Ha netalán keserves kínlódás után mégis megindítaná a szekeret és elvanszorogna az óriási teherrel, az állandó túlterheltség miatt idő előtt tönkremegy, későbbben egészen képtelen lesz a munkára, gazdája pedig kénytelen túladni rajta potom áron. Ugyan ki veszi meg a züllött külsejű ütött-kopott csont és bőr lovat, bizony nem más, mint valami kupec, aki vagy a cigányoknak adja el, vagy egy taligás koldusnak. E szomorú környezetben a korán elaggott, testben, lélekben kimerült jószág élte alkonyára pihenés helyett zaklatottság, kellő táplálék helyett éhínség, lassú haldoklás vár. Ime, tisztelt hallgatóim, ez a Golgothája a jobb sorsra érdemes, gyönyörű küllemű lovaknak, kínteljes küzdelmes életük így éri el az utolsó állomást: a halált. Méltóztassanak elhinni, hogy az, aki bántalmazza, üti, veri állatait, emberi mivoltát tagadja meg, mert a teremtés koronájához, az ésszel, értelemmel gazdagon megáldott emberhez nem illő a jámbor, hívséges jószágok kínzása, sanyargatása.

A vármegyei gazdasági egyesületek által kiszgázdák részére rendezett állatdíjazásoknak, állatvédelmi szempontból való üdvös hatásuk elvitathatatlan.

A városok melegágyai az állatkínzásoknak. A nagy forgalom sokkal éberebb felügyeletet kíván a mainál. Különösen a fuvarozással üzletszerűen foglalkozó egyének fogatait kell fokozott figyelemmel kísérni. Azon fuvaros, aki azt gondolja, hogy olyképen jár el gazdaságosan, ha lovait agyonterheli, alaposan téved, mennél kevesebbszer mennél többet rakhat fel szekérére, ezáltal időben nyerve, jobban kihasználja, kocsisának, lovának munkaerejét. Igen ám, de az erején túl megterhelt agyongyötört állat mihamar tönkre megy. A tulajdonos új lovat szerez be, a régít eladja s ez így megy mindaddig, amíg az ilyen családból marad egy tag, aki elődjének foglalkozását folytatja, mert az apák rossz tulajdonságát öröklik a fiúk. Arra egyik dédunoka sem jön reá, hogy kevesebbet rakva a szekérre, a ló könnyebben, gyorsabban halad, és ő rengeteg időt takaríthat meg, lovat okszerűen sokkal több évig használhatja, hasonlíthatatlanul magasabb áron adhatja el, mint amikor lesoványodott, elcsigázott állapotban kellett pár koronáért elvesztesgetnie.

Mindezek után a kérdés csupán akörül forog, vajjon mennyi súlyt bír el egy ló? Erős háti ló, amilyen például a katonaló, elbír 120—140 kilót, erősebb háti ló 200 kilót is, ennél többet már csak rövid ideig. Középerős ígásló 15 métermázsát bír elhúzni. Az igen erős ígásló elbír húzni 20 métermázsát, rövid ideig nagyon jó síma úton 25 métermázsát is. Egy pár ú. n. bérkocsis lóra 16—20 métermázsát célszerű felvenni, beleértve a szekérsúlyát. Egy pár középerős ígáslóval legfeljebb 30—40 métermázsát helyes vontatni, beleértve a szekérsúlyát. A lovak izomereje különböz. A jól táplált lovak erősebbek, mint a rosszul tápláltak. Egyenes úton többet bír a ló, mint egyenetlen, meredek úton; száraz talajon többet, mint felázotton, sárban, hóban.*

Aki már gyermekkorra óta elnézéssel, kimérettel viseltetik az állatok irányában, abból derék, becsületos ember lesz, annak szívében a szeretet magasztos érzelmé fogja hevíteni, az a hatalmas kapocs, mely összefűzi a rokonlelkeket, elsimítja az élet gondjait, gyógyító balzsamot csöpögtet a sajgó sebekre. Ne érezzük kiváltságosabb helyzetünket, fölényünket a mi segítő társainkkal, az állatokkal szemben durva, kegyetlen módon, hanem becsüljük meg őket; ha ezt megtettük, akkor elértünk már azon magaslatra, amelyre kivétel nélkül minden embernek fel kellene emelkednie.

* Lógondozás. Írta: Monostori Károly kir. tanácsos, ny. állatorvosi főiskolai tanár, az Országos Állatvédő Egyesület alelnöke. Budapest, 1899. 63-ik oldal.

HIREK.

A napi sajtó az állatkínzás ellen. Lapunk szűk tere nem engedi, hogy mindannyiszor, amikor napilapjainkban az állatkínzás ellen panasz foglaltatik, erről említést tegyünk. Most is csak köszönetet óhajtunk mondani napilapjainknak, melynek hasábjain lehet mondani állandóan ostorozzák a mi hihetetlen állapotaikat. Külön meg kell emlékeznünk a P. H.-ról, melynek felszólalásai a leggyakoribbak. Legutóbb a hidfőknél előforduló lókinzásokot tette szóvá, és ez alkalommal a következő igen találó megjegyzéssel végzi szavait: „Tihre is monej, ezt nálunk úgy váltják valóra, hogy négyszeres terhet raknak két lóra. A rakomány csak estére ér rendeltetési helyére, a ló eldöglik, a kocsi összeroppan a túlzott teher miatt, a kocsisok ostorcsapásokkal és káromkodásokkal töltik az időt. De ez így megy nálunk, holott jó lovakkal, fele teherrel és kevesebb brutalitással négyszer annyit lehetne végezni.“

A kolozsvári galamblovó verseny után. A kolozsvári Ujság című lap a galamblovó verseny létjogosultságáról hasábjain folyó vitát az OÁVE-nek a földművelési miniszterhez a galamblovó versenyek ellen intézett felterjesztése nyomós érveinek közlésével fejezte be. Nem mulasztotta el a fenti lap jelezni, hogy a versenynek látogatója alig volt s felemlíti azt az egész úgynevezett sportot jellemző barbár tényt, hogy a megsebzett galambokat a kerítéshez vagdoszták. A lap bizonyos maliciával jegyzi meg azt is, hogy a szilágymegyei urak, a galamblovészet rendezői azt hirdették ugyan, hogy a galambokat jótékony intézetek ingyen fogják kapni, a tény pedig az volt, hogy a lelőtt és kerítéshez vert galambok tömegét 60 fillérért eladták a kolozsvári vendégfőnököknek. (2040/1913.)

Állatvédő egyesület alakítása Vácott. Előző években ismételve tett, de eredménytelen kísérletek után most a mult hóban rövid időközökben négy ízben küldötte ki az OÁVE Pálosi segédtitkár a helyszínére és sikerült az egyesület ügyét többeknek, de legkivált Crouy Chanel grófnő ügybuzgó közbelépésével odáig fejleszteni, hogy gróf Csáky Károly püspök önmagméltsága az egyesület védnökségét elfogadta és az egyesület megalakulása a legközelebbi időben várható.

Felhívás Állat- (és Madár-) védő Egyesület alakítása érdekében. A gyulafehérvári „Közművelődés“ c. lapban jelent meg a következő közlemény: „Minden ilyen egyesületnek alakításával a közérdeknek teszünk szolgálatot, mert az állatvédelem a nemzet vagyonának nagyjelentőségű részét képező háziállat-állományt megvédi, annak értékét emeli, mert a mező- és erdőgazdaságra, szőlőkre és gyümölcsökre nézve káros rovarokat pusztító hasznos madarakat védelmezi és azok szaporodását előmozdítja; mert az állatkínzás üldözése és az állatok iránt való szeretet propagálása által szelidebb erkölcsöknek egyengeti útját és mert az állatok szeretetének és kímélésének az iskolákban való oktatásával és az állatvédő eszmék terjesztésével emberségesebb érzésű nemzedékek neveléséhez járul. Ennek a közgazdasági,

erkölcsi és társadalmi tekintetben egyaránt nagyjelentőségű célnak érdekében tömörülésre hívjuk fel a nemesen érző közönséget. Új egyesületünk a Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetségéhez fogván csatlakozni, egyesületünk minden tagja 2 korona évi tagdíj fejében a szövetségi közlönyt, az „Állatvédelem” című folyóiratot tagdíjilletmény gyanánt ingyen kapja. Alapítótág egyszersmindenkorra legalább 50 koronát fizet. Kelt Gyulafehérvárott, 1913 július havában. A kezdeményezők. -- Az alakulóban levő új egyesület kulturális, de főleg közgazdasági szempontból igen nagy misziót van hivatva betölteni. Reméljük, hogy az alakuló új egyesület derekas munkát fog végezni s mindent megtesz nemes céljainak megvalósítására. Altmann Gyula m. kir. állatorvos úr, akinek eddig is nagyon sok érdeme van városunk állategészségügyének fejlesztése körül, az állatvédő egyesület megvalósításával az állatvédelem elkerülhetetlen és nagyjelentőségű művét vette célba. Nemes fáradozását kísérvé sok szerencse. Az első, aki az új egyesület tagjai közé lépett, kegyelmes főpásztorunk, gróf Majláth G. Károly. Doceat exemplum!”

Egyesület-alakítás Szolnokon. Az itt megjelenő Tiszavidéki Ujság szept. 21-iki számában szorgalmazza az állatvédő egyesület megalakítását. Az O. Á. V. E. a szerkesztőségnek köszönetet mondott, felkérte, hogy ne engedje az ügyet elejteni, hanem tartsa állandóan felszinen. Az O. Á. V. E. kijelentette továbbá, hogy a maga részéről becsületbeli ügynek tartja, hogy olyan helyen, ahol minden szükséges tényező megvan, mint Szolnokon is, az egyület alakítására irányuló lépéseit folytassa, mig eredményt nem ér. (2221/1913.)

KÜLFÖLD.

A galambkedvelő Berlin. Ebben a nagy városban a Berliner Tageblatt szerint mintegy 5000 galambtenyésztő van, ezek tulajdonában kerekszámban félmillió galamb. A galambtenyésztők részint tenyészállatokat, részint postagalambokat nevelnek. Körülbelül 80 egyesületbe sorakoznak, amelyekben mintegy 40 egy nagy szövetség kötelékében van. Berlinben nagy számban vannak úgynevezett galambtőzsdék vendéglőkben és korcsmákban, melyekben rendőri tilalom ellenére állandóan folyik az adás-vevés. A galambtenyésztők itt adják el és vásárolják galambjaikat, de nem közvetlen egymás között, mert mint vevő és eladó kizárólag csak vendéglős vagy korcsmáros szerepel. (2044/1913.)

Ebadó Hamburgban. Hamburgban az ebadó fel-emelését tervezik. A város egyik állatvédő egyesülete azzal a kéréssel fordult a város tanácsához, hogy az ebadó felemelésének eszméjét ejtse el és ehelyett szociális szempontból aránylagos adót szedjen be, azaz minden ebtulajdonos jövedelmi adójának aránylagos százalékát fizesse ebadó fejében. (1979/1913.)

Állatvédelem Oroszországban. Az orosz kormány 1912. év tavaszán egy törvényjavaslatot terjesztett a

duma elé, melynek az volt a célja, hogy az állatkinzásra kiszabott maximum 10 rubel pénzbírságot 100 rubelre és egy havi fogságra emelje, tekintettel arra, hogy az orosz parasztok és a nagyfuvarosok egyaránt igen nagy tulterheléssel és a legkíméletlenebb bánásmóddal kinozzák az állatokat. A Petersburger Zeitung hire szerint a дума csudálatosképen elvetette a törvényjavaslatot, engedvén néhány demagóg képviselő ellenzésének, akik előbb a „szegény” parasztot ajánlották a дума oltalmába, ugyanazt a szegény parasztot, aki a legkegyetlenebben sanyargatja az állatokat.

Túlszigoru ebzárlatot rendelt el a spandau hatóság, mely szerint a kutyákat hónapokig nem volt szabad a lakásból kibocsátani. Nagy volt az ebtulajdonosok felzúdulása, mert állataik elsenyvedtek, lakásaik elbűzösdtek. Kérvények, küldöttségek nem értek el eredményt, végre oly nagy hullámokat vert a mozgalom, hogy Spandauban állatvédő egyesület alakult, mely a kormánytól kieszközölte, hogy a túlszigoru rendszabály az ebzárlatoknál szokásos mértékre enyhíthessék, vagyis a kutyákat szájkosárral pórázon szabad legyen kivezetni.

Macskaadó Coswigban. Az Anwalt der Tiere 1913. 1—2-iki száma szerint Coswig község engedélyt nyert, hogy macskaadót vessen ki. Egy macskáért a tulajdonos évi 3 márkát fizet. Ha egynél több macskát tart, minden további macskáért 6—6 márka adó jár. A macskák ugyanolyan bárcát viselnek, mint a megadóztatott kutyák. A macskaadó jövedelme a madárvédelem céljaira fordítatik.

Igásállatok védelme nyáron. A berlini rendőri közegek azt az utasítást kapták az idén, hogy azokon az utcákon vagy tereken, ahol nyílt piaci szokás szerint a szekérről való eladás meg van engedve, a fogaatok árnyékban helyeztessenek el.

A kettősjárom ellen. Didenburgban a kerületi tanács felhívást intéz a gazdákhöz, hogy más vidék példáján indulva, szüntessék meg a kettősjármokat és csak egyes jármot használjanak.

Az ebnymor enyhítése céljából az „Anwalt der Tiere” c. lap 1913. 6-iki számában az a javaslat foglaltatik, hogy a nőstény ebekre magasabb adót vessenek, hogy így a sokat szenvedő kutyák száma csökkentessék.

Szinmű az állatvédelem érdekében. New-Hampshire államban Meriden városban székelő Meriden Bird-Club pásztorjátékot rendezett, mely az ég madarainak szeretetét hirdette és a madaraknak a divat érdekében való pusztítása és irtása ellen lángoló tiltakozást foglalt magában. A szinmű előadása szabadban egy madarakkal telt berekben történt. A főszerepet Wilsonnak az északamerikai Egyesült Államok elnökének legidősebb leánya személyesítette. Az elnök maga igen előkelő társaság élén jelen volt. (2102/1913.)

IRODALOM.

Gyermeknapló 1914. Jövő évre szóló Gyermeknaplóunk szép külsővel, értékes és érdekes tartalommal megjelent már és mutatványpéldányainak szétküldése folyamatban van. Színes címlapját és többi szép képét ismét Vezényi Elemér rajzolta.

A naptári rész előtt Szabolcska Mihály gyönyörű verse vezet be az olvasót, a szeretetről szól ez. A naptár után Máday Izidor elnök urunk *Kedves gyermekek!* címen előszót a Gyermeknaplórról; Eötvös-alapról és az istenfélő hadseregről, hazánk gyermekségéről. Ezt Benedek Elek örökszépségű költeménye követi *Falusi reggel* címen. Majd *A kaszás csillag* című tanulságos álommese következik K. Nagy Sándor ismert tollából. Erre Budaváry László verse jön *Segítetek a kis madarakon!* címmel. Gaál Mózesnek *A szürke ló* című remek cikke meghatóan állítja elénk a dolgozó, küzködő ember és állat közös életsorát. Monostori Károly *Skóciai jnháskutyák* és *Lovak a lóért* címen igen szép állatokról ír. Monostori Ágnes *Libaveszedelem* és *Heten vannak heten* című versecskékkel kedveskedik az apróságoknak.

Nagyon mulatságos *Iskola a torony alatt* című cikk, melyben Nagy Margit előadja, miként tanítja a fecsketanító a fecsketanulókat. Verseiben felelnek mindenre a kis fecsegő fecskék. B. Büttner Lina *Gerlice története* megható versecske, a kuruc bujdosók siralmához basonló.

A földalatti szomszédok címen ismét Sándor bácsi oktat és gyönyörködtet, a sün és vakondok hasznos voltára hívja fel a fiatal közönség figyelmét. *A Templomban* című áhítatos verset Báthory Gábor írta. Két jó kutyáról ír Fancsy Rezső és Pásztori József. *A fogoly katoná és a fogoly kis madár* is szép párhuzam Marikovszky Gyulától. És e diszes sort egy igen-igen szép mese zárja be: *Romuald király kertje*, írta Végh Károly.

Reméljük, hogy majd ez az évfolyam is oly népszerűségnek örvend, mint az előbbi, sőt még nagyobb kelendőse lesz. Mert haladni akarunk a „mi naptárunkkal“. A gyermekek hívják így e közkedvelt könyvecskét. Nemcsak érdekes, hanem tanulságos is ez. A vallásosság és erkölcsnemesítés hatja át ennek lapjait. Kívánatos tehát, hogy a kétféle elemi iskolai tanuló közül minél többnek jusson a kezébe.

Állattani olvasókönyv. Szerkesztette Róna Jenő áll. főreáliskolai tanár, a pécsi Mecsek egyesület madárvédelmi osztályának titkára.

E címen már 1911-ben is jelent meg Róna Jenőtől egy kötet középiskolák, polgári fiú- és leányiskolák számára, ez a mostani II. rész pedig a középiskolák felsőosztályai, a tanító- és tanítónőképzők számára készült.

Az első részbe Herman Ottó írt szép bevezetést, melyből kiemeljük a következő sorokat:

„Mindazokat, akik itt szóhoz jutnak, egy nemes érzelem kapcsolja, fűzi össze: a természet és jelenségeinek, különösen azoknak szeretete, amelyek az állatok életéből vannak merítve. Hogy a természetet megérthessük, ahhoz teremtményeinek ismerete szükséges, az alapos ismerethez pedig nem csupán a holt betű, ha-

nem a szeretet vezet... A természet hűséggel fizeti a mi hűségünket!“

Nem csupán állatvédelmi céllal jött létre ez a két könyv, de Herman Ottó bevezetéséhez híven a mi szemlényünk leng át rajta. Vadászrajzok és az állattani gyűjtésekre való útmutatások is találhatóak benne. Ezek pedig nem szolgálják a mi célzatunkat. De még ezekben is olvashatunk oly figyelmeztetéseket, melyek békeletetni óhajtják az állatvédőt.

A mi ügyünket leginkább szolgálják a következő fejezetek. Az I. és II. részben egyaránt megvannak: „Az ég szárnyasainak védelméről. 1. A madarak védelmének fontossága. 2. A mesterséges fészkelésről. 3. Az etetésről. Törvény által védett állatok jegyzéke“ című fejezetek. Ezenkívül a II. rész az állatvédelemre vonatkozó törvényeket és rendeleteket is bemutatja, ha nem is kimerítően. Kár, hogy a külföldi madárvédelemről szólván, a hazairól teljesen megfeledkezik a szerző.

A mű főcélja a külföldi és a magyar állattani irodalom főképviseleit megismertetni az ifjúsággal szemelvényekben. Előkelő hely jut ezek között a mi állatvédő tudósainknak: Petényi Salamonnak, Herman Ottónak és Chernel Istvánnak. Mint segédanyagot nem bírájuk e munkát, csak azt emeljük ki, hogy mindenestre hozzá fog járulni ahhoz, hogy az állatvédelem a közép- és polgári iskolákban, valamint a tanítóképzőkben is meghonosuljon.

A pozsonyi Orvos-Természettudományi Egyesület közleményeinek 1912-iki évfolyama Kováts Lajos dr. v. tiszti orvos másodtitkár szerkesztésében jelent meg. A szerkesztő a Pozsonyi Állatvédő Egyesület titkára és ez meg is látszik ezen az évkönyvön is. Teljes egészében közli ugyanis magyar és német nyelven Máday Izidor elnökünknek „A madárvédelem fejlesztése társadalmi úton“ című jeles értekezését, mely először az Aquilában, azután külön is megjelent és dióhéjban adja mindazt, ami hazánkban e téren történt. Örömmel olvashatjuk az évkönyvben, hogy a tudományos egyesület népszerű előadásokat tartott a természetrajz köréből munkások részére és ezek között Kováts Lajos dr. a madarak életéről és a madárvédelemről értekezett vetített képek bemutatásával. Az évkönyv közli azon 211 bel- és külföldi tudományos társulatot, melyekkel csereviszonyban áll. Hirdetéseik között pedig első helyen állnak az O. Á. V. E.-nél kapható kiadványok.

A kanári madár tenyésztése és ápolása. Ily című könyvét Óváry József a következőkben ajánlja:

Három évtizede foglalkozom a kanári madár tenyésztése és terjesztésével és annak keretén belül nem minden eredmény nélkül. Amidőn tehát arra határoztam el magam, hogy szerény művem nyilvánosságra bocsássam, különösen az a cél lebegett szemeim előtt, hogy úgy érdekelteknek, mint érdeklődőknek, tehát tenyésztőknek és madárkedvelőknek alkalmas tájékoztatót bocsássak rendelkezésére. Ezen szempontból arra törekedtem, hogy azokat a sokoldalú ismereteket, amelyeket idevágó külföldi szakművekben feltehetően, saját sok évi gyakorlatom és megfigyeléseim révén szerzett tapasztalatokkal kiegészítve, gyakorlati értékű útmutatóban tárjam az érdeklődők elé.

Hazánkban igen sok a madárkedvelő, ennél fogva sok azoknak a száma, akik gyönyörűségüket abbakeresik, hogy éneklő madarakat tartanak házaiknál. E szemét, lelket gyönyörködtető kedvtelésnek azonban, sajnos, óriási részben éppen azok a madárfajok esnek áldozatul, amelyek hazánkban honosok s a természettől arra vannak rendelve, hogy táplálékukat a rovarvilágból keressék, a növényvilág e legnagyobb ellenségeit pusztítsák. Rabbá tett éneklő madaraink a szabadságban sokkal több hasznot hajtának, mint gyönyörűséget szemléletük, vagy énekük a rabságban nekünk nyújthat.

Az állam és közhatóságok rendeletek, tilalmak útján igyekeznek a veszedelmessé vált madárpusztításnak gátat vetni. Az iskola már a zsenge gyermekekkel megismerteti azokat a károkat, amelyeket a hasznos éneklő madarak üldözése, fogságba ejtése, tehát pusztítása maga után von. De egy körülménnyel nem számolnak: a madarat csaknem minden ember szereti, de nem áll minden embernek módjában azt a szabad természet ölen keresni. A madarak éneke még a legzordabb lelkű emberben is nemes indulatokat képes ébreszteni, éppen azért az ily szenvedélyek helyes irányba terelve, helyes korlátok közé szorítva, az emberiségnek csak javára válhatnak, de kárt nem okozhatnak.

A hazánkban ma már szélében ismert éneklő kanári madár a legalkalmasabb arra, hogy nagyobb elterjedését előmozdítva, a madárkedvelés káros kinvééseit megszüntessük. A kanári madár remek alkotásánál és színénél, gyönyörködtető énekénél fogva legalkalmasabb arra, hogy még a legszenvedélyesebb madárkedvelő vágyait is kielégítse. Ez a madárfaj fogságban nevelkedvén, mintegy rendeltetése, hogy az ember szórakozását szolgálja, mert szabadon hazánkban úgy sem tenyésznek. Eltartása, ápolása nem kerül többbe, mint bármely belföldi énekesé. Ha pedig tenyészése is nagyobb mérvet öltene nálunk, elterjedése is nagyobb lenne és saját hasznos éneklőink kíméletlenek meg általa.

E madárfaj például Németországban, ahol tenyészése a legnagyobb mértékben folyik, jelentős kereskedelmi cikket képez s hazánkból statisztikai adatok szerint 1901. évi január hó 1-től 1908. évi december hó 31-ig 133416 korona vándorolt ki kanári madarakért. Ebből is látható, hogy ha a tenyésztés nagyobb mérvet öltene, a fent vázolt célokon kívül még jelentős gazdasági haszon is háramolna reánk.

Könyvemét könyvárusok útján 1 K 60 f. bolti ár mellett hozom forgalomba, de az erkölcsi testületeknek, ha nagyobb mennyiségben rendelnek nálam belőle, darabonként 1 K 20 f.-ért bocsátom rendelkezésükre és ha úgy kívánják és a címüket velem közlik, az egyes tagoknak a vételár beérkezése után azonnal portómentesen megküldöm.

Nem akarok könyvemmel nyeréskedni, de ha kiadási költségeim megtérülnének, bátorítani és buzdítani fog, hogy az abban kifejtett irányban folytassam munkálkodásomat.

Óváry József,

Budapest, VI., Csengery-utca 67.

Madár akarok lenni.

Írta: Dr. Jankovics Marcell.*)

Április.

A levegő újra átlátszó, mintha tél, köd, vihar sohasem járta volna keresztül. A természetben minden, minden tisztább, mint valaha; minden frissen mosott, minden szín élénkebb, mintha újra kifestettek volna mindent a tavasz láthatatlan apró mesteremberei és ezermesterei. Kimegyünk a rétre sütkérezni. Piciny fiam megáll és nedves, csillogó szemével belenéz a ragyogó új életbe. Aztán nekiiramodik szilaj fejtartással és ficánkolva futkos ide-oda a percegő, sustorgó, ébredező pázsiton; nagy köröket, nyolcasokat, kacsaringós arbeszkkokat kerítve.

— Mi lelt, te apró ember?

— Én kicsiny csikó vagyok!...

Aztán megváltoztatja ficánkolását nyilsebes iramodással.

— Most már kis őzike vagyok...

Megáll, zihálva jön hozzám és akadozva mondja:

— A télen sokat játszottunk, voltam akkor medve, elefánt, mert azok mindenféle ügyességekhez értenek. Most voltam kis csikó, mert az olyan szilaj, mint amilyen én vagyok. Voltam őzike, mert az is úgy szeret erdőn, mezőn futkosni, mint én. De ezentúl már egyik sem leszek soha, soha...

— És miért, te kis bohó?

— Apám, mert én csak madár akarok lenni!

Madár akarok lenni, mert az repülni tud...

Ezzel beleszaladt a napfényes levegőbe és feltekintve a rezegő tavaszi kékségbe, kis karjaival verődve próbálkozott felszállni a magasba.

Én egyetlen apró Ikarusom! A viaszszárnyú görögötől kezdve az ércszárnyú perui Chavezig, ugyanezt kívánták a napbanéző emberek. Az apád is vágyakozva nézett a Montblanc csillámló haváról a még csillámlóbb magasba, a keringő sas után. Jól választottad játékoskodat, kis emberem. Gyermekevilágodban átérezedek legjellemzőbb törekvéséd, mert nincs magasztosabb gondolat, mint *emelkedni*. Ez lehet a legnagyobb gyönyörűség, emelkedni a föld salakja fölé, emelkedni mások feje fölé.

Hogyha nem is tudod fizikailag követni a rebbenő madarat, kövessékgondolataid. Járjanak mindenkormagasan. Ha hétköznapi világba akarnak sülyesíteni, ha kicsinyeskedést látsz magad körül, hogyha tűszúrásokkal boszszant az élet, akkor mondja lelked: madár akarok lenni!

De ne felejtse soha, hogy a madár is leszáll a galyra, rögre pihenni. Ezt cselekedd te is és ki lesz elégtve a legszebb vágy, mely emberi szívet lelkesíthet, ez a vágy: *emelkedni*.

Orrszarvu és strucc nyereg alatt.

Közismert dolog, hogy a lóféle állatokon kívül nyereg alá lehet venni és mint terühordozó és embert szállító állatot fel lehet használni pl. az elefántot, a tevét, a tulkot stb. de az kevésbé ismeretes, hogy

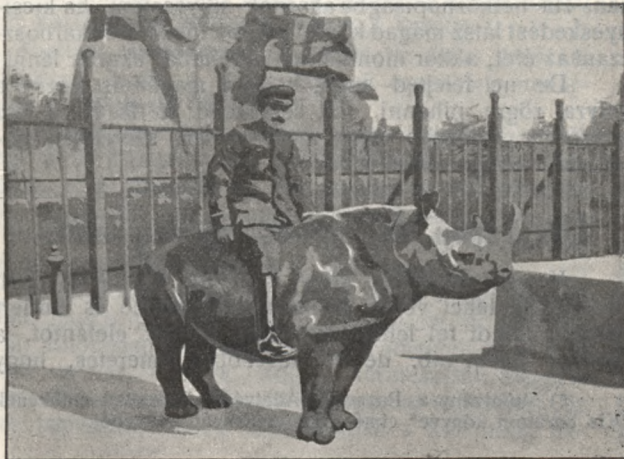
*) Mutatvány a Pozsonyi Állatvédő Egyesület elnökének "Kis barátom könyve" című mély érzésű új művéből.

rálnek még pl. az iramszarvasra, lámára, mi több, az esetlen orrszarvura, sőt a struccra is.

Két képünk, melyet az „Illustrierte Tier und Gartenwelt“ című lapból reprodukálunk, ez utóbbi két esetet tünteti fel.

Jóllehet — amint a környezet s a struccon és orrszarvun ülők elárulják — ez a jelenet az állatkertben folyik le, de kétségtelenül bizarr képet ad így is, amely egyben nem érdekesség nélküli. M. K.

TARTALOM: A budapesti m. kir. államrendőrség főkapitányának rendelete az O. Á. V. E. megbízottai ügyében. — Irodalmi pályázat a madarak és fák napja tárgyában. — Kóbor ebek tárgyában előterjesztés a székesfehérváros tanácsához. — A galamblövészet kérdése Svájcban. — A német császár állatbarát. — *Egyesületi és szövetségi hírek:* Az Országos Állatvédő Egyesület választmányának és a Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetsége végrehajtó bizottságának 1913. szeptember 27-én tartott együttes gyűlése. — Az Országos Állatvédő Egyesület köréből: Gyermeknaptárunk dicsérete. — Év-könyvünk ismertetése. — Sertések emberséges ölése. — Új itató-állomás a fiemei vonalon. — Állatkinzás és madárüldözés. — Adományok. — Az Országos Állatvédő Egyesület új tagjai. — A megbízottak. — Az Országos Ifjúsági Madárvédő Liga. — A szövetséges egyesületek köréből: A Miskolci Állat- és Madárvédő Egyesület. — A Sárosvármegyei Állat- és Madárvédő Egyesület. — A Komáromi Állat- és Madárvédő Egyesület. — Az állatvédelem közgazdasági jelentősége. — *Hírek:* A napi sajtó az állatkinzás ellen. — A kolozsvári galamblövő verseny után. — Állatvédő egyesület alakítása Vácott. — Felhívás Állat- (és Madár-) védő Egyesület alakítása érdekében. — Egyesületalakítás Szolonokon. — *Külföld:* A galambkedvelő Berlin. — Ebadó Hamburgban. — Állatvédelem Oroszországban. — Tülszigoru ebzárlat. — Macskaadó Coswigban. — Igásállatok védelme nyáron. — A kettős-járom ellen. — Az ebnymor enyhítése céljából. — Színmű az állatvédelem érdekében. — *Irodalom:* Gyermeknaptár 1914. — Állattani olvasókönyv. — A pozsonyi Orvos-Természettudományi Egyesület közleményei. — A kanári madár tenyésztése és ápolása. — Madár akarok lenni. — Orrszarvu és strucc nyereg alatt.

Szerkeszti FODOR ÁRPÁD áll. főgimn. tanár,
az O. Á. V. E. főtítkára, felelős szerkesztő.

Az Országos Állatvédő Egyesület

helyiségében

(Budapest IX., Ernő-utca 11—13) kaphatók:

MÁDAY IZIDOR. Az Országos Állatvédő Egyesület huszonöt évi működése és az állatvédelmi törekvések Magyarországon. Ára 1 kor.

Ugyanaz, német nyelven. Ára 1 kor.

MÁDAY-CERNEL. Madárvédelmi törekvések Magyarországon. Ára 3 kor.

Ugyanaz, német nyelven, 2 kor. 40 fill.

MONOSTORI KÁROLY. Lógondozás. Ára 60 fill.

K. NAGY SÁNDOR. Az ember és a kutya. Védekezés a veszethez ellen. 3-ik kiadás. Ára 1 kor.

K. NAGY SÁNDOR. Ne bánts a állatot! A állatvédő törvények példákban. 80 képpel. Ára 3 kor.

K. NAGY SÁNDOR. Állatvédők törvénykönyve. Az állatvédelemre vonatkozó összes törvények és rendeletek gyűjteménye. 4-ik bővített kiadás. Ára 2 kor.

SZ. NAGY SÁNDOR. A latorcavölgyi pap. Széchy Gyula rajzaival. Ára kötve 2 korona helyett 1 kor.

BENEDEK ELEK, TURI M. ISTVÁN, PÓSA LAJOS, FÖLDES GÉZA. Elbeszélések az állatvilág köréből. Széchy Gyula rajzaival. Ára kötve 2 kor. helyett 1 kor.

B. BÜTTNER LINA. Szabadság földön, égen! Elbeszélés az ifjúság számára. Széchy Gyula rajzaival. Ára kötve 3 kor. helyett 2 kor.

CERNEL ISTVÁN. Az okszerű madárvédelem eszközei. Ára 30 fill.

RÓNA JENŐ. Állattani olvasókönyv. I. rész 3 kor., II. rész 3 kor. 50 fillér.

ÁLLATVÉDELEM

Az Országos Állatvédő Egyesület tagjai és a Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetségébe tartozó egyesületek tagjai külön előfizetés nélkül, tagdíjuk fejében kapják

AZ „ORSZÁGOS ÁLLATVÉDŐ EGYESÜLET“ ÉS A „MAGYARORSZÁGI
≡ ÁLLATVÉDŐ EGYESÜLETEK SZÖVETSÉGÉ“-NEK KÖZLÖNYE ≡
BUDAPEST IX., ERNŐ-UTCA 11–13. Telefon: József 6–70

Ezen lap közleményeinek utánnyomását nemcsak szívesen megengedjük, hanem tisztelettel kérjük is

Megjelenik egyszer havonként
Előfizetési ára 1 évre 2 korona

A földművelésügyi miniszter a budapesti rendőrfőkapitányhoz.

2333/1913.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 1913. évi október hó 16-án 105823. szám alatt a következő elismerő iratot intézte dr. Boda Dezső budapesti rendőrfőkapitányhoz:

Az Országos Állatvédő Egyesület felterjesztéséből örömmel értesültem arról, hogy az egyesület tagjai sorából az önként vállalkozókat, az egyesület külön „megbízottjai“-ként oly misszióval látja el, hogy a székesfővárosi helyi állatvédelem körül az államrendőrségnek kezére járjanak.

Ugyancsak az egyesület felterjesztéseiből értesültem arról is, hogy Méltóságod a „megbízottak“ ezen intézményének megalakítása, szervezése és életbeléptetése körül az egyesületnek hathatós segédkezet nyújtott.

Miután részemről is azon nézeten vagyok, hogy helyi állatvédelemre irányuló hatósági intézkedések csak abban az esetben lehetnek teljesen eredményesek, ha azokat a közönség minél nagyobb mértékben támogatja, Méltóságodnak a helyi állatvédelem érdekében az egyesület törekvéseivel szemben tanúsított előzékenységeért, készségeért teljes elismerésemet fejezem ki.

Fogadja Méltóságod tiszteletem őszinte nyilvánítását. Báró Ghillányi Imre s. k.

Éz alkalommal a miniszter úr egyesületünknek is köszönetet mondott. Az O. Á. V. E. elnöksége mind a két elismerő iratot megköszönte.

Kérelem az Országos Állatvédő Egyesület megbízottjaihoz.

2465/1913.

Igen tisztelt Uram!

A zord téli idő közeledtével ismét nagyobb tér nyílik arra, hogy a megbízott urak elvállalt humánus és állatbarát működésüket kifejtsék.

Egyesületünk az államrendőrség főkapitányához úgy, mint a múlt években, ezúttal is megkereséssel fordult, melyben a főkapitány úr figyelmét és jóakarátát kéri ki, a lókinzások megakadályozása érdekében.

Ennek a megkeresésnek szövegét közlőnyünk jövő számában közöljük.

Szíveskedjenek az utcákon és köztéren felmerülő állatkínzások lehető megakadályozása, túlterhelések esetén elfogatatok nyerése, az elesett állatok felszolgáltatása és gyors elszállítása érdekében tapintattal párosult eréllyel közbelépni.

Az államrendőrség közegeinek támogatására a megbízott urak annál inkább számíthatnak, mert e részben eddig nem volt okunk panasza és az államrendőrség főkapitánya legújabbán is, f. évi október 11-én 10737/1913. szám alatt egyesületünkhöz intézett iratában szíves volt bennünket biztosítani arról, hogy

„az egyesület nemes intencióit a vezetése alatt álló budapesti m. kir. államrendőrség minden tagja tiszteletben tartja és az egyesület tagjait nemes munkájukban a jövőben is mindenkor készséggel támogatni fogja“.

Emellett az államrendőrség főkapitányának közlőnyünk októberi számában megjelent rendeletére utalunk, melyben a ker. kapitányságok és a rendőrpáncsnokság figyelmét a megbízottak intézményére felhívta, hogy „utasítsák közegeiket arra, hogy a megbízottakat működésükben hathatósan támogassák és az eljárásuk közben felmerülő nehézségeket a lehetőség szerint elhárítani törekedjenek“.

A téli időszak beállta előtt bátrak leszünk a megbízott urakat később megállapítandó időben értekezletre kérni, hogy ott észrevételeiket és óhajtaikat kifejezhessék.

Kérjük a megbízott urakat, hogy közlőnyünket szíves figyelmükre méltassák, amennyiben ennek az útján óhajtunk a megbízott urakkal állandó érintkezést fentartani.

A megbízott urakhoz még egy igen nagy kérésel fordulunk.

Helyi állatvédelmünknek a szükséglethez képest való fejlesztése igen sok akadály között leginkább abba ütközik, hogy anyagi eszközeink elégtelenek. Nem alkalmazhatunk, ahogy szeretnők, az utcákon mozgó több felvigyázót, nem láthatjuk el az utcákat és építkezéseket figyelmeztető falitáblákkal, nem szerezhetünk mentőkocsikat elesett állatok számára stb.

Ezért arra kérjük a megbízott urakat, kegyeskedjenek ügyünknek minél több barátot, egyesületünknek minél több pártolót szerezni azáltal, hogy az állatvé-